

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 125/12
Luksemburg, 4 października 2012 r.

Wyrok w sprawie C-321/11
Germán Rodríguez Cachafeiro, María de los Reyes Martínez-Reboredo
Varela-Villamor / Iberia, Líneas Aéreas de España SA

**Pasażerowie lotów obejmujących kolejne połączenia powinni uzyskać
odszkodowanie za odmowę przyjęcia na pokład, jeżeli wynika ona z opóźnienia, za
które winę można przypisać przewoźnikowi
pierwszego lotu**

*Odszkodowanie z tytułu opóźnienia obejmuje nie tylko sytuacje nadmiernej rezerwacji, ale także
sytuacje związane z innymi powodami, w szczególności operacyjnymi*

Rozporządzenie w dziedzinie odszkodowania i pomocy dla pasażerów¹ przyznaje określone prawa pasażerom lotów rozpoczynających się lub kończących się na lotnisku położonym w jednym z państw członkowskich. Określa ono „odmowę przyjęcia na pokład” jako odmowę, przez przewoźnika lotniczego, przewiezienia pasażerów sprzecznie z ich wolą, pomimo iż stawili oni się na czas u wejścia na pokład z potwierdzoną rezerwacją. Niemniej jednak rozporządzenie przewiduje przypadki, w których taka odmowa może być uzasadniona przez przewoźnika. Poza tymi przypadkami pasażerowie mają prawo do natychmiastowego odszkodowania, do zwrotu ceny biletu lub do zmiany planu podróży do miejsca wylotu, a także do opieki w trakcie oczekiwania na następny lot.

German Rodríguez Cachafeiro i María de los Reyes Martínez-Reboredo Varela-Villamor zakupili z osobna w Iberii bilet lotniczy na trasie A Coruña (Hiszpania) – Santo Domingo. Bilet ten obejmował dwa loty: A Coruña – Madryt oraz lot Madryt – Santo Domingo. Na stanowisku odprawy biletowo-bagażowej Iberii na lotnisku w A Coruñi odprawili oni swoje bagaże bezpośrednio do ich końcowego miejsca przeznaczenia i każdemu z nich wydane zostały dwie karty pokładowe odpowiadające kolejnym dwóm lotom.

Pierwszy z lotów został opóźniony o godzinę i 25 minut. Zakładając, że opóźnienie to doprowadzi do spóźnienia się tych dwóch pasażerów na ich lot łączony w Madrycie, Iberia anulowała ich karty pokładowe na drugi lot. Pomimo tego opóźnienia, stawili się oni u wejścia na pokład w chwili, w której przedsiębiorstwo dokonywało ostatecznego wezwania pasażerów, jednakże pracownicy Iberii odmówili im przyjęcia na pokład z tego powodu, iż ich karty pokładowe zostały anulowane, a ich miejsca przydzielone innym pasażerom. Czekali oni do następnego dnia w celu udania się do Santo Domingo innym lotem i dolecieli do końcowego miejsca przeznaczenia z 27 godzinnym opóźnieniem.

Uważając, że przedsiębiorstwo Iberia odmówiło im przyjęcia na pokład bez ważnego powodu, wnieśli oni pozew do sądu hiszpańskiego w celu nakazania przedsiębiorstwu lotniczemu zapłaty na ich rzecz odszkodowania w wysokości 600 EUR dla każdego z nich, tak jak to przewiduje rozporządzenie w odniesieniu do lotów poza granice Wspólnoty dłuższych niż 3 500 kilometrów. W trakcie postępowania Iberia podniosła, że taka sytuacja nie stanowi odmowy przyjęcia na pokład, lecz opóźnienie na lot łączony – które nie powoduje powstania obowiązku odszkodowania

¹ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1).

– ponieważ decyzja o odmowie przyjęcia na pokład nie wynikała z nadmiernej rezerwacji, lecz z opóźnienia wcześniejszego lotu.

W tych okolicznościach sąd krajowy, który skierował do Trybunału Sprawiedliwości pytanie prejudycjalne, zmierza do ustalenia, czy pojęcie „odmowa przyjęcia na pokład” obejmuje wyłącznie sytuacje, w których loty były przedmiotem pierwotnej nadmiernej rezerwacji, czy też pojęcie to może zostać rozciągnięte na inne sytuacje.

W dzisiejszym wyrok Trybunał stwierdził, że **pojęcie „odmowa przyjęcia na pokład” obejmuje sytuacje nadmiernej rezerwacji, ale także sytuacje związane z innymi powodami, w szczególności operacyjnymi.**

Taka wykładnia wynika nie tylko z treści rozporządzenia, ale również z zamierzonego przezeń celu, to znaczy – zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony pasażerów lotniczych. W rzeczywistości bowiem to w celu zredukowania nadmiernej liczby pasażerów, którym odmówiono przyjęcia na pokład wbrew ich woli, prawodawca Unii ustanowił w 2004 r. nowe rozporządzenie przyznając szersze znaczenie pojęciu odmowa przyjęcia na pokład, obejmując wszystkie sytuacje, w których przewoźnik lotniczy odmawia przewiezienia pasażera. Tym samym ograniczenie pojęcia „odmowa przyjęcia na pokład” do samych tylko przypadków nadmiernej rezerwacji skutkowałaby w praktyce znacznym zmniejszeniem zakresu ochrony przyznanej pasażerom poprzez pozbawienie ich wszelkiej ochrony nawet wówczas, gdy znajdują się w sytuacji, za którą podobnie jak w przypadku nadmiernej rezerwacji, nie ponoszą winy – co byłoby sprzeczne z celem prawodawcy.

Ponadto rozporządzenie przewiduje przypadki, w których odmowa przyjęcia na pokład jest uzasadniona w szczególności przyczynami związanymi ze zdrowiem, wymogami bezpieczeństwa lub niewłaściwymi dokumentami podróжными. Tymczasem Trybunał stanął na stanowisku, że odmowa przyjęcia na pokład taka jak w niniejszej sprawie nie może zostać zrównana z takimi przyczynami, ponieważ winy za taki powód nie można przypisać pasażerom. Z kolei w każdym razie winę za taką odmowę można przypisać przewoźnikowi. W istocie bowiem, albo spowodował on opóźnienie pierwszego wykonywanego przezeń lotu; albo błędnie przyjął, że pasażerowie ci nie będą w stanie stawić się na czas u wejścia na pokład w celu odbycia kolejnego lotu; albo też sprzedał on bilety na kolejne loty, na które czas transferu był niewystarczający. Dlatego też Trybunał stwierdził, że przewoźnik lotniczy nie może znacznie rozszerzyć zakres przypadków, w których miałby prawo w uzasadniony sposób odmówić pasażerowi przyjęcia na pokład – co byłoby sprzeczne z celem, który realizuje rozporządzenie. W związku z tym, odmowa przyjęcia na pokład związana z powodami operacyjnymi stanowi nieuzasadnioną odmowę prowadzącą do powstania praw ustanowionych rozporządzeniem.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106